

Zpravodaj Obvodního výboru KSČM Praha 2

číslo 2/2013

Výrazná orientace na mladé lidi

Na okresní konferenci se v listopadu sešli také komunisté v druhém pražském obvodu, aby zhodnotili svoji dosavadní činnost za uplynulé dvouleté období a vytyčili si úkoly do IX. sjezdu KSČM, jenž by se měl uskutečnit přibližně za tři roky. Předložená zpráva okresního výboru zaujala delegáty svou věcností, konkrétností a kritičností. Zhodnotila dosavadní činnost základních organizací i okresního výboru, které přispěly k tomu, že KSČM získává stále větší důvěru občanů také v Praze 2, což prokázaly i volby do Poslanecké sněmovny ČR, v nichž tato strana získala, řečeno sportovní terminologií, medailové, tedy třetí místo.

Na tuto důvěru občanů chtějí komunisté druhého pražského obvodu navázat též v

komunálních volbách, které se uskuteční v roce 2014, a dosáhnout, aby se prosadili v Zastupitelstvu MČ Prahy 2. Výrazným rysem konference byla i její orientace na mladé členy a sympatizanty strany, s nimiž se počítá na předních místech kandidátek v komunálních volbách.

Tato orientace, jež konference označila za vpravdě generační výměnu v rámci okresní stranické organizace, se týká též vnitrostranického života. Počítá se s tím, že mladí členové strany zaujmou v dohledné době odpovědné funkce v základních organizacích i v okresním výboru. Konference také zdůraznila nezbytnost spolupráce všech levicových sil v obvodě i to, že strana, její okresní sekretariát, jsou zde otevřeny všem, kdo chtějí sdílet takové hodnoty, jako je spravedlnost, solidarita, občanská rovnost.

Předsedou organizace byl všemi hlasy opět zvolen RNDr. Milan Macek, CSc.

(z)

Názor paní Veroniky

Necelý týden před nedávnými předčasnými volbami se na náměstí Míru v Praze 2 setkali v odpoledních hodinách s voliči, kromě kandidátů z několika jiných stran, také kandidáti za KSČM do Poslanecké sněmovny ČR. Krásné, téměř letní počasí přilákalo na náměstí mnoho maminek s dětmi i důchodce. Z práce se vracely i stovky Pražanů, z nichž některým to nedalo, aby se na náměstí alespoň na okamžik nezastavili.

Atmosféra tady byla jiná, než na volebních mítincích, které se zde uskutečnily v minulosti. Například ODS se teď místo obrovské tribuny s halasnou hudbou a předimenzovanými amplióny stydlivě krčila v téměř nepostřehnutelném stánku bez mikrofону. Svě tradici zůstala věrna pouze KSČM. Její stánek byl střízlivý, ale důstojný.

Upoutal i paní Veroniku s dvojčaty v kočárku a desetiletým Dominikem. Líbilo se jí vystoupení Marty Semelové (nyní již poslankyně PS ČR za KSČM – pozn. redakce), když hovořila o naléhavosti řešení stále se zhoršujících životních podmínek většiny rodin s malými dětmi.

„Kam jsme to po více než dvaceti letech od převratu dospěli, obrátila se na mne paní Veronika a pokračovala: „Proč nám tehdy pan Havel a jiní neřekli celou pravdu o tom, co nás čeká? Copak je v jednadvacátém století u nás možné, aby se učitelky se svými nepříliš vysokými platy skládaly na svačiny

děti ze sociálně slabších rodin, jak to nedávno zveřejnila televize? To podle mne nemá s demokracií nic společného. Cožpak demokracie znamená, že jedněm se bere a druhým, často nezaslouženě, dává? Nemám pro to jiné zdůvodnění, než že jsme byli tenkrát na Letné obelháni. Snad se konečně dostanou ke slovu politici, kteří nebudou přizpůsobovat zákony sobě a svým kamarádům z byznysu, ale budou je tvořit s ohledem na obyčejné lidi,“ povzdechla si paní Veronika. Při loučení se mi pak svěřila, že dá tentokrát hlas těm, o nichž si myslí, že by to mohli jednou dokázat: komunistům.

(if)

Nepromarnit šanci

Jak známo, v nedávných předčasných volbách do Poslanecké sněmovny ČR získala KSČM v Praze 49 975 hlasů, což představuje 8,52 % a dva mandáty. Tím byl překonán volební výsledek z roku 2010 téměř o 20 procent.

Také v MČ Prahy 2 byly výsledky KSČM v předčasných volbách do PS ČR příznivé. Z 20 451 voličů se rozhodlo dát hlas kandidátům KSČM 5,8 procenta. To je lepší výsledek než ve volbách v roce 2006 i 2010. S výhledem na nadcházející komunální volby je to šance, kterou by bylo škoda promarnit. Proto usnesení nedávné okresní konference KSČM zavázalo komunisty v druhém pražském obvodu také k neprodlenému zahájení příprav na komunální volby.

(mw)

Šalba paní starostky

Bydlím v Praze 2 a i zde probíhala masivní předvolební kampaň většiny politických stran. Nedalo se přitom nevšimnout také plakátu naší paní starostky Jany Černochové, která kandidovala za ODS s heslem: Jsem proti hazardu...

Když jsem tento plakát viděl poprvé, zarazil jsem se a nevěřil svým očím. Vybavilo se mi nedávné období, kdy radnice „na dvojce“ dávala přednost hernám a kasinům. Přitom dříve na místě těchto heren a kasin byly běžné obchody. Hazard však dostal na radnici, vedenou paní Černochovou, zelenou.

Myslí si snad paní Černochová, že lidé zapomínají? Že nás, občany Prahy 2, opět nažene jako ovce na pastvu obehnanou partikulárními zájmy kumpánů z ODS? Výsledky předčasných voleb ukázaly, že lidé nejsou žádné ovce, nikam se nahnat nenechají a dříve nebo později odhalí šalbu. Pro příklad netřeba chodit daleko. Žalostná volební bilance strany, za kterou paní Černochová kandidovala, je toho nezvratným důkazem.

Svatopluk Čech

Kdeže loňské sněhy jsou!

Muzeum hlavního města Prahy vydalo další záslužnou knihu v přepychově vypravené edici věnované pražským čtvrtím, tentokrát z pera Pavly Státníkové: VINOHRADY, s poněkud honosným podtitulem Dobrá čtvrť pro dobré bydlení.

Autorka i dále v textu zmiňuje, že Vinohrady jsou „opravdu dobrá adresa“. Vzpomínám, jak nedávno jistá velkohubá realitka umístila na jeden činžák na Kobyliském náměstí poutač v tom smyslu, že byste nevěřili, jak dobrou adresu můžete nedaleko najít, což způsobilo silnou nevoli obyvatelů „špatné adresy“ a neomalená reklama rychle zmizela.

Vinohrady se na rozdíl od Žižkova domnívají, že mají prastarý rodokmen a že tomu musí odpovídat její ulice a domy, ale zejména jejich pověst po staročesku a image po novočesku.

Něco na tom bylo, je a zřejmě bude. Antonín Zápotocký, Kladeňák a Žižkovák, se posmíval: „Buržoazní fifleny z Vinohrad!“

Je-li Praha zlatá loď, je Žižkov její kapitánský můstek a Vinohrady pokladnou a špajzem.

Ať tak či onak, Vinohrady už nám vlastně nepatří. Vlastní je Staroitalové a Novorusové a Čecháčkům nezbývá než solit anebo se vystěhovat na dalekou periferii. Ovšem jen díky tomu, že Prahu obklopují prstence králíkáren z dřívějších.

A na víno? Na něj si mohou jednou za rok zaskočit do Grébovky.

Z obsažené publikace, vybavené rozsáhlou a jedinečnou fotografickou přílohou, vyberu jen pár zajímavostí.

Pozoruhodný vývoj prodělal název vinohradské ulice Londýnská. Tak se jmenovala v letech 1926 až 1940. Poté dostala nenáviděný název Mnichovská, aby jí byl v roce 1945 vrácen název Londýnská. Vzpomínka na potupnou dohodu, kterou uzavřel Londýn v Mnichově, zřejmě městské správě ani obyvatelstvu nepůsobila za žádného režimu potíže. Jen pro pořádek: ulice vzniklá v roce 1875 se do roku 1884 nazývala Tunelová či Tunelská, od roku 1884 do roku 1926 Hálkova, a pak jak uvedeno výše.

Vinohrady byly vsutku dobrá adresa. V Grébovce se v roce 1940 usadila Hitlerjugend. Ve Vinohradské Sokolovně v Riegrových sadech našlo útočiště tělovýchovné středisko a vojenský lazaret zbraní SS.

Ve Francouzské ulici č. 8 gestapo umístilo Karla Jerhota, vlastním jménem Karla Čurdu, aby si v tamním přepychovém dvoupokojáku užil jídášových grošů: pěti milionů protektorátních korun, měsíčního platu 30 000 korun, holínek, rajtek a zeleného klobouku.

Co by kamenem dohodil, na rohu Americké a Záhřebské, v hotelu Orel, zřídil Sicherheitsdienst bordel pro své důstojníky a personál s kontrolním odposlechem pokojů, tedy jakýsi vinohradský Salón Kitty.

Dne 6. března 1943 byly konečně proraženy tunely mezi Hlavním nádražím a nádražím Vinohrady (Kgl. Weinberge). Slavnosti se zúčastnil státní prezident Hácha. Jistě dojemně zapůsobil transparent s dvojjazyčným nápisem „Glück auf – Zdař Bůh“. Nešlo jen o dopravní záležitost – v tunelech se měla v případě potřeby ukrýt před nálety německá elita.

Význam Vinohrad podtrhl i ukazatel směru na Mírovém, tenkrát ovšem Říšském náměstí: Dresden 154 km, Königgrätz 105 km, Reichenberg 105 km, Böhmisch Leipa 78 km. A kupodivu i Theresienstadt 61 km, to asi aby Židé trefili!

Pravda však je, že synagogy „zbavili“ Vinohrady teprve američtí letci při náletu 14. února 1945.

Velmi poučný je i závěrečný seznam ulic s dřívějšími a dnešními názvy, jakož i dokonalý přetisk Orientačního plánu města Královských Vinohrad, vydaný Melantrichem kolem roku 1922. Plán obsahuje příslib: „Za vklady Městské spořitelny na Král. Vinohradech ručí hlavní město Praha neobmezeně a neodvolatelně“!

Nezasteskne se vám po loňských sněžích?

Karel Sýs, OBRYŠ - KMEN